

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/27/2019
Identifikačné číslo spisu:	6816010080
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:6816010080.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného F. Z. pre pokračovací zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. mája 2019 v Bratislave dovolanie obvineného F. Z. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Adriany Krajníkovej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2018, sp. zn. 3 To 169/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného F. Z. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 12. septembra 2018, sp. zn. 1 T 17/2016, uznal obvineného F. Z. v bodoch 1/ - 3/ vinným z prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 423 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnástich) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov. Naproti tomu súd podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obvineného pre skutok 4/ právne kvalifikovaný ako zločin podnecovania k národnostnej, rasovej a etnickej nenávisti podľa § 424 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Z. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 19. decembra 2018, sp. zn. 3 To 169/2018 tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. zák. zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému podľa § 423 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Z. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Adriany Krajníkovej

dovolanie z 13. marca 2019; v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Namietal, že súdy rozhodli na základe svojvoľnej úvahy o jeho úmysle. Napadnuté rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku; skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný podľa § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. nemôže byť predsa odôvodňovaný poukazom na objektívnu stránku trestného činu podľa § 424 ods. 1 Tr. zák. Odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj jemu predchádzajúce konanie nekorešponduje s výrokom rozsudku súdu prvého stupňa. K otázke úmyslu bol vykonaný len jediný dôkaz, a to výsluch obvineného, ktorý prokurátorom uvádzaný úmysel poprel. Na záver obvinený dodal, že predmetný rozsudok je „ideologicko-politicky účelový“; jeho účelovosť je daná mimovládnyimi organizáciami so západnou zahraničnou podporou.

K podanému dovolaniu sa 23. apríla 2019 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol odmietnuť.

Uviedol, že obvinený všetky zákonné znaky stíhaného prečinu naplnil a v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tdo 51/2017, ktorý bol ako rozhodnutie zásadného právneho významu uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. Tpj 15/18-4. V uvedenom rozsudku najvyšší súd podrobne rozviedol skutkovú podstatu trestného činu a zhodnotil aj jednotlivé skutky.

K predmetnému vyjadreniu sa 21. mája 2019 vyjadril obvinený Z. tak, že prokurátor k veci nezauljal žiadne konkrétne stanovisko, iba generálne odkázal na rozsudok najvyššieho súdu. Dovolaním však obvinený poukazuje na nové skutočnosti, a to jednak na to, že vina podľa § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. je odôvodňovaná poukazom na § 424 ods. 1 Tr. zák., ako aj na to, že k uznaniu viny došlo bez toho, aby bol preukázaný úmysel páchatela.

Dňa 29. apríla 2019 bol spisový materiál s dovolaním obvineného predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal podané dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhaju (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že dovolanie obvineného je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Ako bolo uvedené vyššie, napadnutým rozsudkom predchádzal rozsudok najvyššieho súdu z 1. marca 2018, sp. zn. 5 Tdo 51/2017, v ktorom súd právoplatne a pre konajúce súdy záväzne (§ 391 ods. 1 Tr. por.) rozhodol, že skutky pod bodmi 1/ - 3/ (podľa vtedajšieho číslovania 2/ - 4/) vykazujú znaky pokračovacieho prečinu hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s účinnosťou do 31. decembra 2015, kým skutok 4/ (podľa vtedajšieho číslovania 1/) nenapĺňa znaky žiadneho z trestných činov. Pokiaľ teda súdy vyššie uvedenú inštrukciu rešpektovali a v tomto rozsahu obvineného odsúdili, potom v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že by mohol byť uplatnený dovolací dôvod naplnený (pozn. vo vzťahu k právnej kvalifikácii viď bližšie odôvodnenie rozsudku najvyššieho súdu zo s. 15 - 17).

K námietke obvineného Z., podľa ktorého naplnenie znakov podľa § 423 ods. 1 Tr. zák. bolo odôvodňované znakmi podľa § 424 Tr. zák. najvyšší súd uvádza, že je síce pravdou, že skutková veta obsahuje nadbytočné a s ohľadom na ustálenú právnu kvalifikáciu § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj vecne nesúvisiace právne pojmy („podnecoval k obmedzovaniu práv...“), resp. odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa sa zmätočne vyjadruje k podnecovaniu (pozn. súd hovorí o podnecovaní vo vzťahu k Rómom, hoci, ako bolo povedané, v tejto časti skutok napokon prekvalifikoval na hanobenie národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., resp. hovorí o hanobení občanov maďarskej národnosti, hoci v tejto časti obvineného úplne oslobodil; s. 8 ods. 5), uvedené okolnosti však nič

nemenia na správnosti právnej kvalifikácie. Z tohto dôvodu je vhodné poukázať na § 371 ods. 7 Tr. por., podľa ktorého dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. I keby však v tomto rozsahu dovolanie bolo prípustné, najvyšší súd upozorňuje, obvineným namietané pochybenia týkajúce sa odôvodnenia rozhodnutia boli odstránené rozsudkom krajského súdu (s. 3 - 4 rozsudku).

Identické závery platia pre absenciu úmyslu páchatel'a; ako najvyšší súd už uviedol, popísaná veta obsahuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, vrátane jeho subjektívnej stránky. Pokiaľ obvinený namieta skutkový záver, podľa ktorého si súdy nesprávne ustálili jeho úmysel (keďže vo svojej výpovedi sa mal jednoznačne vyjadriť, že Rómov nehanil a ani nechcel haniť, pričom žiadne iné dôkazy v tomto smere vykonané neboli), táto námietka smeruje k preskúmvaniu skutkového stavu veci, do ktorého dovolací súd podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. časť za bodkočiarkou zasahovať nemôže.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným Z. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebol daný, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.